

Janneke

mijn wereld

Internationaal

Net terug van Elba waar we inheemse citroenen geschilderd hebben. We kregen daar les van de allerbeste lerares die je kunt denken. Anne-Marie Evens is 82 en een groot voorbeeld hoe je goed oud kunt worden. Onvermoeibaar reist ze de hele wereld over om te doceren. Van 's morgens vroeg tot einde middag toont ze haar passie in bloemrijk

Engels en Frans. Als we vragen hoe ze het toch allemaal volhoudt, zegt ze: "Goeie genen, niet te veel eten en zorgen dat je nieuwsgierig blijft." Mijn tip: in Museum De Zwarte Tulp (Lisse) is tot en met 2 september een tentoonstelling van inheemse planten uit Nederland. In de hele wereld hebben botanische kunstenaars planten uit hun eigen land geschilderd, die in hun land worden geëxposeerd en in Lisse digitaal zijn te zien. Over internationaal gesproken: 30 juni mag ik in Lisse (14.00 uur) een lezing geven over botanische kunst. Kom gerust langs!

Janneke Brinkman (70) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

LEKKER LEZEN

Ik heb zo'n mooi en spannend boek gelezen: 'De Val van Annika S.', geschreven door Annejet van der Zijl samen met haar partner. Het begin van het verhaal stond in de krant en is echt gebeurd. Annejet vraagt zich af wat er met een verdwenen, ooit succesvolle Duitse politica is gebeurd. Zij was getrouwd met een knappe man uit een bekende rijke familie. Ze heeft gelogen over haar verleden en moet vluchten. De nationale en internationale pers zit er bovenop. Ze wordt uit haar partij en de Bondsdag gezet. Vroegere collega's en vrienden vallen haar af: die "hebben altijd al geweten dat ze niet deugde." Zoiets komt vaker voor bij gevallen politici. Ze verstopt zich op een plek waar ze vroeger met haar grootouders kwam... Ik ga het verder niet verklappen, maar bleef tot diep in de nacht lezen. Jammer dat het uit is.

BEGRAFENISSEN

Het lijkt wel of ik steeds vaker naar een begrafenis ga. Je hoopt natuurlijk het eeuwige leven te hebben. In de krant lees ik steeds vaker de overlijdensadvertenties. Hoe oud zijn de mensen geworden? Hadden ze kinderen en kleinkinderen?

Je realiseert je dat het eind steeds dichterbij komt en dat ook jouw levensverhaal de revue zal passeren. Zo'n overpeinzing biedt je ook een herkansing om vooral liefde, aandacht en vriendschap te geven. Niet te veel met je werk en jezelf bezig te zijn. Je wordt bepaald door de echt zinvolle dingen in het leven. Henry Kissinger (oud-minister van Buitenlandse Zaken in de VS) zei op zijn tachtigste dat het mooiste nog moest komen. Wat heerlijk klinkt dat op mijn zeventigste en ik hoop ook om zo lang positief te mogen leven!

